

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

01 februarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Nadejda TOMA
Liliana CATAN
Ion GUZUN

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de avocatul Chistruga Dmitri în comun cu inculpatul și al avocatului Chistruga Dmitri în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 septembrie 2022, în cauza penală privind-l pe

GORAȘ Andrei XXXXX, născut la
XXXX, originar din XXXXX, domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 07.05.2021 – 27.09.2021;

Instanța de apel: 22.10.2021 – 13.09.2022;

Instanța de recurs: 26.12.2022– 01.02.2023.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț, sediul Central, din 27 septembrie 2021, Goraș Andrei învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal, a fost achitat pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

2. Prima instanță a reținut că Goraș Andrei a fost învinuit în aceea că el, în seara zilei de 25.09.2020, în intervalul orelor 21:30 - 22:00, aflându-se în extravilanul XXXXX, în preajma bazinului acvatic administrat de către Gavriș Ion, bănuind îndeletnicirea ilegală de către consăteanul Bejinar Anatolie cu pescuitul, urmărind scopul pricinuirii leziunilor corporale, a aplicat celui din urmă mai multe lovituri în diferite regiuni ale corpului cu ajutorul unui baston telescopic, astfel provocându-i, potrivit raportului de expertiză extrajudiciară nr. 202019P0650 din 02.10.2020, leziuni corporale sub formă de echimoze la cutia toracică pe dreapta și coapsa stânga, fractura coastei 8 pe stânga, vătămări care au fost produse prin acțiunea traumatică a unui corp contondent, dur, posibil la data indicată și se califică ca vătămare corporală medie, cu dereglare a sănătății de lungă durată.

Acțiunile lui Goraș Andrei în cadrul urmăririi penale au fost încadrate în baza art. 152 alin. (1) Cod penal – *vătămarea intenționată medie a sănătății, care nu este*

periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de achitare a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea totală a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de condamnare, prin care Goraș Andrei să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal, aplicându-i o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe termen de 220 ore.

În motivarea apelului s-au indicat următoarele argumente:

- instanța de fond a interpretat eronat declarațiile părții vătămate pe dosar, ori interpretarea făcută nu avea suport probatoriu;

- partea vătămată Anatolie Bejinar a fost audiat suplimentar în repetate rânduri, la etapa urmăririi penale, anume pentru a diferenția cu certitudine, numărul, caracterul, localizarea, puterea cu care a primit lovituri din partea inculpatului și separat din partea persoanei neidentificate de către organul de urmărire penală. Astfel, de fiecare dată, fiind avertizat despre răspunderea pe care o poartă pentru oferirea de declarații mincinoase, victima Anatolie Bejinar a relatat că lovitura cea mai puternică a sesizat-o anume din partea lui Andrei Goraș, care a acționat cu ajutorul unei bâte, a unui baston telescopic. Anume una dintre aceste lovituri cu bâta a fost într-atât de puternică/dureroasă, încât pentru o perioadă scurtă de timp el și-a pierdut claritatea conștiinței, aproape a leșinat. În cadrul cercetărilor judecătorești, partea vătămată Anatolie Bejinar a declarat analogic, la fel în repetate rânduri, fapt reflectat cu siguranță și în înregistrările audio a ședințelor de judecată, dar și în procesele-verbale ale ședințelor de judecată. Anatolie Bejinar de nenumărate ori a concretizat, că din partea persoanei neidentificate de către organul de urmărire penală a primit doar o singură lovitură, superficială, în regiunea coapsei stânga, fapt care coroborează și cu rezultatele examinărilor medicale, unde a fost depistată echimoză la coapsa stânga;

- nu este clar cum instanța de fond a ajuns la concluzia că durerea cea mai mare victima ar fi suportat-o de pe urma acțiunilor persoanei necunoscute, această poziție fiind lipsită total de suport probator;

- gravitatea medie a vătămarilor sănătății depistate asupra lui Anatolie Bejinar se datorau exclusiv fracturii coastei 8 pe stânga, aceasta rezultând și din audierea medicului legist în ședința de judecată. Celelalte vătămări au avut un grad neînsemnat de afectare a sănătății. În această ordine de idei, fiind constatat cu certitudine că anume una dintre loviturile cu bâta din partea lui Andrei Goraș a pricinuit fractura coastei 8 pe stânga, procurorul a înaintat acuzarea în baza art. 152 alin. (1) Cod penal anume față de învinuitul Andrei Goraș, întrucât acțiunile cu caracter violent ale celeilalte persoane, neidentificate de către organul de urmărire penală, erau pasibile de răspundere contravențională, și nu penală;

- se pune la dubiu prezența în genere la orele 22:00, data de 25.09.2020 a inculpatului în extravilanul XXXXX, în preajma bazinului acvatic, în situația în care

la ora respectivă, abonatul serviciilor de comunicații electronice Andrei Goraș se afla sub aria de acoperire a celulelor care deservește XXXXX;

- instanța de fond a făcut o interpretare extensiv defavorabilă părții vătămate și adevărului pe caz, deoarece potrivit actului de învinuire, inculpatul Andrei Goraș ar fi acționat în intervalul orar 21:30-22:00, și nicidecum nu ora 22:00. Mai mult decât atât, după cum reiese din materialele dosarului penal, în cadrul primelor audieri, martorul apărării Ion Gavriș, precum și alte persoane interesate de partea lui Andrei Goraș, au relatat în genere că în seara târzie a zilei de 25.09.2020 nu se aflau în raza teritorială a XXXXX, însă după ce organul de urmărire penală a examinat informația de la furnizorii de servicii de telecomunicațiiXC electronice (descifrările convorbirilor telefonice după cartela SIM cu nr. XXXXX, potrivit cărora la data de 25.09.2020, orele 21:30-22:00, abonatul se afla sub aria de acoperire a celulelor care deservește XXXXX și zona interurbană direcția satului Alexăndreni), aceștia au venit cu concretizări de genul că nu țin minte precis, posibil că au ajuns și mai devreme în XXXXXX. Aceleași descifrări indicau cu claritate că în jurul orelor 21:30 abonatul Andrei Goraș se afla sub aria de acoperire a celulei de deservire a XXXXX, iar peste o jumătate de oră, adică după comiterea infracțiunii, se afla sub aria de acoperire a celulei ce deservește XXXXX. Descifrările în cauză coroborau cu declarațiile părții vătămate, care a relatat că după ce a fost maltratat, Andrei Goraș a urcat în automobil și a plecat de la fața locului. Însăși inculpatul declara că în jurul orelor 22:00 a fost la farmacie în XXXXX.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 13 septembrie 2022, apelul procurorului a fost admis cu casarea sentinței, rejudecarea cauzei și s-a pronunțat o nouă hotărâre potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, prin care Goraș Andrei a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal, aplicându-i pedeapsa sub formă de 200 (două sute) ore muncă neremunerată în folosul comunității, iar conform art. 389 alin. (4) pct. 2) Cod de procedură penală, art. 2 al Legii nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova a fost liberat de executarea acestei pedepse.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, instanța de fond nu a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și nu a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, concluzia instanței privind achitarea inculpatului fiind una eronată.

Concluzia instanței de fond privind achitarea lui Goraș Andrei în baza art. 152 alin. (1) Cod penal nu se racorda la probele administrate, totalitatea probelor administrate și cercetate suplimentar de către instanța de apel nicidecum nu confirmau temeinicia sentinței, fiind prezente pe cauză suficiente probe pertinente, concludente și utile, care au fost puse la baza unei sentințe de condamnare.

Vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal s-a demonstrat pe deplin prin elementele de fapt dobândite din probele cercetate, și anume din declarațiile părții vătămate, a martorilor, din procesele-verbale ale acțiunilor procesuale petrecute pe caz, prin înscrisurile anexate la materialele cauzei, care au fost cercetate în cadrul ședințelor judiciare și care se coroborau deplin, demonstrând cu certitudine existența infracțiunii și constatarea vinovăției lui Goraș Andrei.

Instanța de fond eronat nu a ținut cont de declarațiile persoanelor audiate și nu le-a apreciat, declarații care au fost verificate și în instanța de apel, cu consemnarea lor în procesul-verbal al ședinței de judecată, susținute clar sub jurământ și în cadrul ședinței publice a instanței de apel.

Deși inculpatul nu a recunoscut vinovăția, instanța de apel a considerat că declarațiile de nerecunoaștere a vinei din partea inculpatului nu puteau fi luate în considerație în favoarea lui, deoarece vina lui era dovedită complet prin probele cercetate în cadrul ședinței judiciare.

Instanța de apel a reținut, că partea vătămată Bejinar Anatolie a declarat că Goraș Andrei fiind cu o bită în mână, l-a lovit de mai multe ori, de 10-15 ori peste corp. De la lovitură el a căzut jos. Apoi a mai apărut o persoană, de la care el a mai primit încă o lovitură puternică în spate. Lovitura mare și durerea mare a simțit-o de la Goraș Andrei. La el acasă era vecinul Hajdeu Vasile. El i-a spus vecinului că el a primit bătaie. A doua zi, la ora 05:00 dimineața, el cu Hajdeu Vasile s-au dus după plasa din iaz, acolo a venit Goraș Andrei cu mașina și cu încă o persoană și au scos plasa din lac. Era întuneric, dar el l-a recunoscut pe Goraș Andrei, ultimul era îmbrăcat în haine de vânătoare, scurtă și pantaloni, iar în cap avea un chipiu. A mai declarat că, după 7-10 lovituri el a căzut jos, apoi a primit o lovitură de la persoana necunoscută.

În acest sens au fost recunoscute neîntemeiate concluziile primei instanțe, precum că lovitură cea mai puternică care a provocat fractura coastei 8 pe stânga și vătămarile corporale medii la Bejinar Anatolie au fost produse de către persoana necunoscută, și nu de către inculpat, în contextul în care partea vătămată Bejinar Anatolie în mod cert indica în cadrul audierii în instanța de fond, că lovitură mare și durerea mare a simțit-o de la Goraș Andrei.

Totodată, privitor la argumentele sentinței, precum că în plângerile sale, victima ar fi deplâns de fiecare dată și acțiunile persoanei neidentificate de către organul de urmărire penală, însă actul de învinuire a lui Andrei Goraș nu reflecta pluralitatea de infractori ori situația de coautorat, acuzatorul de stat just a indicat, că gravitatea medie a vătămarilor corporale depistate la Anatolie Bejinar se datorau exclusiv fracturii coastei 8 pe stânga, aceasta rezultând și din audierea medicului legist în ședința de judecată. Celelalte vătămări aveau un grad neînsemnat de afectare a sănătății.

În această ordine de idei, fiind constatat cu certitudine că anume una dintre loviturile cu bâta din partea lui Andrei Goraș a pricinuit fractura coastei 8 pe stânga, procurorul a înaintat acuzarea în baza art.152 alin. (1) Cod penal, anume față de învinuitul Andrei Goraș, întrucât acțiunile cu caracter violent ale celeilalte persoane,

neidentificate de către organul de urmărire penală, sunt pasibile de răspundere contravențională, și nu penală.

Prin urmare, nu existau temei de a aprecia critic declarațiile părții vătămate Bejinar Anatolie, precum și a martorului Hajdeu Vasile, declarațiile cărora suplimentar au fost verificate prin audiere în instanța de apel, mai mult, declarațiile au fost depuse sub jurământ și ultimii au fost avertizați, în comparație cu inculpatul, de răspunderea penală în baza art. 312- 313 Cod penal.

În același context, instanța de apel a apreciat critic și a respins declarațiile martorului apărării Gavriș Ion, care nu erau relevante și veneau în contradicție cu materialul probator administrat în prezenta cauză penală, și care cu certitudine demonstau vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.

Instanța de apel a examinat în ansamblu materialele acumulate la dosarul penal și fiecare probă în parte, așa cum prevede legislația procesual-penală, care fiecare în parte și coroborate între ele confirmau cu certitudine vinovăția inculpatului.

Totodată, deși partea apărării invoca nevinovăția inculpatului, concluziile despre vinovăția inculpatului nu erau bazate pe presupuneri, ci pe probele cercetate, iar faptul că inculpatul nu recunoștea vinovăția sa nu putea fi luat în considerație în detrimentul persoanei, fiind un drept al persoanei inculpate să recunoască învinuirea, dar nu și o obligație. Vinovăția inculpatului în faptele incriminate a fost dovedită deplin prin probe incontestabile și nu prin îndoieli, după cum invoca apărarea, careva dubii în probarea vinovăției inculpatului nefiind constatate.

La numirea pedepsei inculpatului s-a ținut cont de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art. 61 alin. (2) Cod penal și criteriile de individualizare a pedepsei stabilite în art. 75 Cod penal.

În cazul dat, luând în considerație persoana inculpatului care anterior nu a fost condamnat, instanța de apel a ajuns la concluzia de stabilire a unei pedepse sub formă de 200 ore muncă neremunerată în folosul comunității, pedeapsă pe care instanțe de apel o considera echitabilă și proporțională faptei infracționale comise.

Totodată, inculpatul urma a fi liberat de executarea pedepsei stabilite. Astfel, potrivit art. 2 alin. (1) din Legea nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, procesele penale în privința infracțiunilor săvârșite până la adoptarea prezentei legi, pentru care Codul penal nr. 985/2002 prevede drept pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decât pedeapsa cu închisoare pe un termen de 7 ani, încetează la faza de urmărire penală sau la cea de judecare a cauzei, cu excepțiile prevăzute de prezenta lege.

Potrivit art. 2 alin. (3) al Legii menționate se indică, că încetarea procesului penal conform alin. (1) și (2) a avut loc cu acordul scris al persoanei bănuite, învinuite sau inculpate.

Conform art. 389 alin. (4) Cod de procedură-penală, sentința de condamnare se adoptă cu stabilirea pedepsei și cu liberarea de executarea ei în cazul amnistiei

conform art. 107 Cod penal și în cazurile prevăzute în art. 89 alin. (2) lit. a), b), c), e), f) și g) Cod penal.

În situația stabilită pe caz, ținând cont de prevederile enunțate, careva interdicții în vederea aplicării actului de amnistie nu au fost constatate.

Inculpatul nu a căzut sub interdicția reglementată la art. 6 din prezenta lege, și-a exprimat acordul privind aplicarea Legii privind amnistia, solicitând încetarea procesului penal.

Astfel, ținând cont că Goraș Andrei întrunește cerințele stipulate în art. (2) alin. (1) și (3) ale Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, instanța de apel a concluzionat că în privința inculpatului urma a fi pronunțată o hotărâre nouă, în sensul descris supra.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, *avocatul Chistruga Dmitri în comun cu inculpatul și avocatului Chistruga Dmitri în numele inculpatului au atacat-o cu recursuri ordinare*, solicitând casarea deciziei Curții de Apel Bălți.

6.1 *Avocatul Chistruga Dmitri în comun cu inculpatul* au invocat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei și menținerea sentinței primei instanțe.

În motivare recurenței au indicat că, decizia pronunțată este ilegală și neîntemeiată, că învinuirea înaintată lui Goraș Andrei cât și starea de fapt constatată de instanța de apel nu și-au găsit confirmare în cadrul cercetării judecătorești, probele au fost apreciate în mod greșit și alogic, învinuirea poartă un caracter declarativ și se bazează doar pe presupuneri, mai mult că nu confirmă prezența lui Goraș Andrei la locul faptei la data și ora menționată, existând în cazul dat probe suficiente care stabilesc cu certitudine lipsa în acțiunile lui Goraș Andrei a elementelor infracțiunii prevăzută de art. 152 alin. (1) Cod penal.

6.2 *Avocatul Chistruga Dmitri în numele inculpatului a depus recurs ordinar*, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, solicită admiterea recursului, casarea deciziei și menținerea sentinței primei instanțe.

În motivare recurentul a indicat că:

- în acțiunile inculpatului lipsește faptul infracțiunii, la caz nu a fost probat nici faptul că Goraș Andrei iar fi cauzat lui Bejinar Anatolie vătămare corporală medie, organul de urmărire penală nu a ținut seama de declarațiile lui Bejinar Anatolie care prin coroborare cu raportul de expertiză, depozițiile medicului legist, depozițiile martorilor, amplasamentul celulelor telefoniei confirmă nevinovăția acestuia în comiterea faptei incriminate, de partea acuzării nu a fost demonstrată existența faptei infracționale incriminate lui Goraș Andrei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal;

- instanța de apel nu a respectat prevederile art. 419 Cod de procedură penală;

- nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv circumstanțele concrete în fapt și în drept invocate

în rechizitoriu, neindicând motivele pentru care a respins versiunile și probele apărării;

- a statuat neclar și divergent în latura pedepsei că, or Colegiu relevă faptul, că la caz inculpatul urmează a fi liberat de executarea pedepsei stabilite conform art.2 alin. (1) din Legea nr.243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova. Potrivit art. 2 alin. (3) al Legii menționate se indică, că încetarea procesului penal conform alin. (1) și (2) are loc cu acordul scris al persoanei bănuite, învinuite sau inculpate. Mai indică Colegiul că inculpatul nu cade sub interdicția reglementată de art. 6 din prezenta lege, și-a exprimat acordul privind aplicarea Legii privind amnistia, solicitând încetarea procesului penal, or, instanța de fond a pronunțat o sentință de achitare a inculpatului iar inculpatul a solicitat menținerea acestei hotărâri;

- instanța de apel nu a dat apreciere declarațiilor martorilor Gavriș Ion, Hajdeu Vasile și expertului Sava Vreamea;

- instanța de apel a depășit limitele învinuirii când a notat că Bejinar Anatolie la recunoscut pe un careva „Andrei”, fiind indirect totuși confirmă declarațiile părții vătămate Bejinar Anatolie care a relatat martorului circumstanțele comiterii și anume faptul că a fost lovit de către inculpatul, or, martorul Hajdeu Vasile nu a zis Goraș Andrei dar un careva „Andrei”, deoarece pe Andrei Goraș îl cunoaște fiindcă sunt consăteni;

- deși versiunea înaintată de acuzare are la bază doar declarațiile părții vătămate, acestea sunt viciate de neconcordanța propriilor declarații ale părții vătămate.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului avocatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare pe baza materialului din dosar și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

8.1 Din textul recursului declarat de avocatul Chistruga Dmitri în numele inculpatului se constată că s-au invocat temeiurile de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală și critică soluția instanței de apel, din motiv că, în opinia sa, instanța eronat a calificat acțiunile inculpatului.

În același timp, recurentul nu a concretizat care din temeiurile pct. 6) le-a pus la baza cererii de recurs și prin ce se confirmă aceste temeiuri, iar alegerea din oficiu de

către instanța de recurs a temeiului din cele 5 menționate de legislator este inadmisibilă și prin urmare, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu-și găsesc confirmare la examinarea cauzei în ordine de recurs ordinar.

Suplimentar, recurentul critică modalitatea de apreciere a probelor de către instanța de apel care dovedesc că inculpatul a comis infracțiunea prevăzută de 152 alin. (1) Cod penal. În acest context, Colegiul penal menționează că art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede o listă exhaustivă de temeuri pentru recurs ordinar, a cărei analiză denotă faptul că chestiunile privind aprecierea probelor nu sunt reflectate în conținutul acestui articol, astfel neconstituind temeii pentru recurs separat.

Critica aprecierii probelor, care la caz comportă o solicitare de reapreciere a acestora, nu poate fi supusă analizei la etapa examinării cauzei în ordine de recurs ordinar, deoarece instanța de recurs este abilitată de a se pronunța asupra chestiunilor de drept, care constituie erori cu caracter procedural sau material, iar aprecierea probelor constituie o chestiune de fapt, ce ține de judecarea fondului cauzei, judecare care nu se înfăptuiește de către instanța de recurs.

Mai mult, activitatea instanțelor de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei, în alt sens decât cel pe care î-l propune recurentul, este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Referitor la temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, invocat de recurent, Colegiul penal menționează că, sub aspectul situației de „*neîntrunire a elementelor infracțiunii*” se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acestuia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea). În speță, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate, verificându-le sub aspectul pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, atât cele ale apărării, cât și cele ale acuzării, ce demonstrează vinovăția lui Goraș Andrei în săvârșirea infracțiunii imputate, iar pedeapsa aplicată în limita sancțiunilor prevăzute de legea penală.

Totodată, nu există dubii în ce privește existența elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal în acțiunile inculpatului, iar faptul că el nu recunoaște vinovăția în comiterea respectivei infracțiuni a fost considerat de instanță drept o metodă de apărare, dar care se combate prin cumulul de probe administrate. Acest fapt este motivat de instanța de apel care a indicat că nu există temei de a aprecia critic declarațiile părții vătămate Bejinar Anatolie și a martorului Hajdeu Vasile, declarațiile cărora suplimentar au fost verificate în instanța de apel, și procesul-verbal de examinare a informației de la furnizorii de servicii de comunicații electronice, informație care, contrar concluziilor expuse în sentință, dovedește pe deplin prezența inculpatului la locul comiterii infracțiunii.

Față de lucrul judecat de către instanța de apel, Colegiul consideră că o atare modalitate de individualizare a pedepsei corespunde exigențelor legii penale, pedeapsa sub formă de 200 ore muncă neremunerată în folosul comunității, iar conform art. 389 alin. (4) pct. 2) Cod de procedură penală, art. 2 al Legii nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova s-a dispus liberarea lui Goraș Andrei de executarea acestei pedepse.

În acest punct de analiză, Colegiul consideră necesar de a face trimitere și la jurisprudența constantă a Curții Europene, prin care s-a statuat cu titlul de principiu că, în cazul în care instanța supremă refuză să admită o cauză din motivul că nu sunt întrunite temeiurile legale pentru aceasta, o motivare foarte succintă poate satisface cerințele art. 6 din Convenție (*cauza Bachowski v. Polonia din 02.11.2010*).

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal concluzionează că instanța de apel a pronunțat o decizie legală, întemeiată și motivată.

8.2 Privitor la recursul ordinar declarat de avocatului Chistruga Dmitri în comun cu inculpatul, Colegiul penal menționează următoarele,

Reieșind din dispoziția art. 430 Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să corespundă anumitor cerințe, în special, textul recursului trebuie să conțină argumentarea ilegalității hotărârii atacate, cu indicarea temeiurilor prevăzute expres de art. 427 Cod de procedură penală (unul sau mai multe din acestea) și cu invocarea problemelor de drept ce persistă în cauza deferită judecării și care au afectat echitatea procedurilor desfășurate de instanța de apel.

În speță, recurenții critică hotărârea, fac trimitere la temeiurile de casare prevăzute de 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, solicită menținerea sentinței, însă nu invocă erorile și problemele de drept ce ar permite intervenirea Colegiului penal în decizia atacată.

Pe această linie de considerente, Colegiul penal evidențiază că, invocarea formală a unor temeiuri de casare, care nu sunt urmate de o motivare corespunzătoare, nu poate face obiect de examinare în procedura de recurs, având în acest sens în vedere că, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii*. Completarea cererii de recurs cu argumente ce ar suplini-o din oficiu, este contrară principiului contradictorialității ce guvernează întreg procesul penal.

Prin urmare, având în vedere considerentele menționate supra și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar criticele din recursul înaintat de avocatul Chistruga Dmitri în numele inculpatului este inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat, iar recursul declarat de avocatului Chistruga Dmitri în comun cu inculpatul nu îndeplinește cerințele de conținut.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 1), 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 septembrie 2022, în cauza penală privindu-l pe GORAȘ Andrei XXXXX, a avocatului Chistruga Dmitri în comun cu inculpatul pe motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut și al avocatului Chistruga Dmitri în numele inculpatului ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 31 martie 2023.

Președinte

Nadejda TOMA

Judecător

Liliana CATAN

Judecător

Ion GUZUN